KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(91) 526 endelig udg. - SYN 377

Bruxelles, den 6 . februar 1992

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

OM SUPPLERENDE BESTEMMELSER VEDRØRENDE OFFENTLIG KONTROL MED

LEVNEDSMIDLER

(forelagt af Kommissionen)

FORKLARENDE BEMÆRKNINGER

Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler, der vedrører de generelle principper for levnedsmiddelkontrol, indeholder mulighed for at vedtage mere specifikke bestemmelser. I direktivets artikel 13, der blev indsat på Europa-Parlamentets anmodning, foreslås der bestemmelser inden for grundlæggende og videregående uddannelse af levnedsmiddelinspektører, kvalitetsnormer for alle laboratorier involveret i kontrollen og oprettelse af en kontroltjeneste på fællesskabsplan samt udveksling af inspektionsoplysninger på fællesskabsplan. Ifølge artikel 13 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om muligheden for at opstille sådanne bestemmelser, og Kommissionen gjorde dette i dokument (90) 392 endelig udg. af 13. september 1990. Dokumentet, der generelt blev godt modtaget af medlemsstaterne, viste klart, at yderligere bestemmelser på dette område er en væsentlig betingelse for ubegrænset handel med levnedsmidler medlemsstaterne imellem. Det her foreslåede direktiv er stort set en følge af det pågældende dokument.

Artikel 1 og 2

I disse artikler defineres direktivets anvendelsesområde.

Artikel 3

Der anvendes i medlemsstaterne vidt forskellige metoder til offentlig levnedsmiddelkontrol. Der er ikke blot betydelige forskelle mellem den centrale fremgangsmåde på den ene side, og den lokale på den anden side, men i ét land lægges vægten måske på levnedsmiddelinspektørens rådgivende rolle, hvorimod han eller hun i et andet land klart opfattes som en, der udelukkende skal foretage inspektion.

Faktisk er levnedsmiddelinspektørens faglige opgave i Fællesskabet ikke blevet defineret. I nogle medlemsstater anvendes udtrykket "levnedsmiddelinspektør" på universitetsuddannede og i andre er det ikke tilfældet.

Selv om der ikke er noget formål med at opstille fællesskabskrav til uddannelsen af levnedsmiddelinspektører så længe, de nationale inspektionsordninger er så vidt forskellige, og funktionen ikke klart er defineret, er det dog ikke desto mindre ønskeligt at påpege nogle områder, hvor det for den offentlige inspektion ansvarlige personale skal have modtaget et minimum af uddannelse. Det drejer sig om (veterinær-) medicin, kemi, mikrobiologi, levnedsmiddelforarbejdning, levnedsmiddelhygiejne, jura osv.

Artikel 4

For at undgå handelshindringer og unødvendigt dobbeltarbejde med laboratorietests bør gensidig anerkendelse af laboratorieresultater opnået af inspektionsorganerne anses som en væsentlig forudsætning for uindskrænket handel med levnedsmidler medlemsstaterne imellem. I betragtning af, at disse laboratorieresultater ikke blot tjener som grundlag for overtrædelsesprocedurer inden for en medlemsstat, men også - i henhold til ordningen for hurtig alarm - som grundlag for Fællesskabets foranstaltninger, bør der i både sundheds- og retssikkerhedsinteresse tages skridt til at indføre påbudte krav inden for pålidelighed og nøjagtighed. Dette betyder, at de laboratorier, medlemsstaternes ansvarlige myndigheder giver til opgave at kontrollere levnedsmidler, skal underlægges kvalitetsnormer for at garantere kvaliteten af prøvningsdataene.

Den europæiske norm-serie EN 45.000 indeholder en tilfredsstillende model for disse laboratoriers repetitionsarbejde, men den bør suppleres med lovbestemmelser fra OECD-principperne om god laboratoriepraksis for at stikprøvechecke det ikke-repetitive laboratoriearbejdes overensstemmelse med de standardiserede arbejdsprocedurer.

Artikel 5

Det er for gensidig anerkendelse af laboratorieresultater vigtigt, at analyser og arbejdsmetoder om muligt er fuldt ud validerede, dvs. metoder, der har været igennem en ringanalyse.

Retningslinjer vedrørende kriterierne for validering er anført i bilaget til Rådets direktiv 85/591/EØF.
I første del af det bilag er det anført, at analysemetoder skal undersøges med hensyn til specificitet, detektionsgrænse, følsomhed, nøjagtighed osv.

I bestemmelse 1 (iii) i det pågældende bilag er der fastsat parametre såsom repeterbarheds- og reproducerbarhedsværdier. Oplysninger herom kan indhentes ved at foretage en ringanalyse.

Artikel 6

Der er en del argumenter til fordel for at udpege nogle EF-tjenestemænd, som har bemyndigelse til at foretage kontrol i medlemsstaterne. Som det er blevet erkendt i andre dele af levnedsmiddelsektoren, herunder sektorerne for fisk, fersk kød, frugt og grønsager samt vin, kan disse tjenestemænd have en positiv indflydelse på produkternes og produktionens kvalitet og hygiejne.

De forventes at:

- hjælpe med at koordinere en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne

- bistå med at løse medlemsstaternes problemer, som opstår ved levnedsmidlers frie bevægelse i Fællesskabet.

De kan desuden hjælpe medlemsstaterne med at skabe større ensartethed i deres kontrolprocedurer og at fremme en optimal anvendelse af Kommissionens ordning for hurtig alarm.
Dette vil give et mere effektivt system til at klare ulykker og katastrofer i tilknytning til levnedsmidler.

Artikel 7 og 8

I juli 1988 vedtog Europa-Parlamentet Stauffenberg-rapporten (Dokument A2-248/87) om juridisk og administrativ bistand mellem medlemsstaternes myndigheder og domstole med hensyn til lovbestemmelser og kvalitetsnormer for levnedsmidler. Da rapporten blev drøftet i Parlamentet, blev den vel modtaget af Kommissionen, der påtog sig at overveje behovet for øget juridisk og administrativ bistand. Artikel 7 afspejler rapportens synspunkt med hensyn til administrativ bistand inden for alle overvågningsnormer i forbindelse med lovbestemmelser og kvalitetsnormer og alle overtrædelsesprocedurer i forbindelse med levnedsmiddellovgivningen.
I hennold til artikel 8 kan Kommissionen involveres på anmodning i denne udveksling af oplysninger.

Artikel 10

For at forbedre tilliden til levnedsmiddelprodukter, der kommer fra andre medlemsstater, skal resultaterne af Kommissionens koordinerede kontrolprogram i henhold til denne artikel offentliggøres.

Artikel 11

Fristerne fastlagt i denne artikel tager hensyn til de procedurer, de forskellige medlemsstaterne skal igennem.

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV
OM SUPPLERENDE BESTEMMELSER VEDRØRENDE OFFENTLIG KONTROL MED LEVNEDSMIDLER

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på gradvis at etablere det indre marked i perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor varer, personer, tjenester og kapital er sikret fri bevægelse;

handel med levnedsmidler optager en meget vigtig plads i det indre marked;

det er derfor væsentligt, at gennemførelsen af Rådets direktiv 89/397/EØF[1] om offentlig kontrol med levnedsmidler sker ensartet og overalt i medlemsstaterne; i dette direktiv er fastlagt de generelle regler for offentlig kontrol med levnedsmidler;

der er behov for supplerende bestemmelser med henblik på at forbedre de gældende kontrolprocedurer i Fællesskabet;
medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de ansvarlige myndigheders personale har den tilstrækkelige tekniske og administrative kompetence;
for at garantere kvaliteten af prøvningsdataene skal der indføres en ordning med kvalitetsnormer for de laboratorier, medlemsstaterne betror den offentlige kontrol af levnedsmidler; en sådan ordning skal være i overensstemmelse med generelt accepterede standardiserede normer;
derudover er det vigtigt, at de pågældende laboratorier om muligt anvender validerede analysemetoder;

udviklingen i handelen med levnedsmidler mellem de forskellige medlemsstater nødvendiggør et nærere samarbejde mellem de myndigheder, der er involveret i levnedsmiddelkontrollen;

der gælder generelle regler for Kommissionens tjenestemænd, der er specialiseret i levnedsmiddelkontrol, som samarbejder med de særlige tjenestemænd i medlemsstaterne, for at sikre ensartet anvendelse af levnedsmiddellovgivningen;

---

(1) EFT L 186 af 30.06.1989, s. 23.

der bør fastlægges bestemmelser om, at nationale myndigheder og Kommissionen skal yde gensidig administrativ bistand med henblik på at sikre passende gennemførelse af levnedsmiddellovgivningen, navnlig ved forebyggelse og opdagelse af overtrædelser eller adfærd, der måtte ligne overtrædelse af reglerne;

på grund af arten af de oplysninger, der udveksles i henhold til dette direktiv, bør de omfattes af kravene med hensyn til forretningshemmelighed og tavshedspligt;

resultaterne af gennemførelsen af Kommissionens koordinerede program om kontrol med levnedsmidler bør offentliggøres -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv supplerer Rådets direktiv 89/397/EØF.

2. Dette direktiv gælder medmindre andet er fastlagt i bestemmelser, der vedtages i forbindelse med mere specifikke EF-regler.

Artikel 2

Med dette direktiv

1) sikres det, at uddannelsen af levnedsmiddelkontrolinspektører giver passende teknisk og administrativ kompetence

2) gives der generelt accepterede kvalitetsnormer for de laboratorier som i medlemsstaterne har til opgave at foretage den offentlige levnedsmiddelkontrol, og det sikres, at disse laboratorier så vidt muligt anvender validerede analysemetoder

3) fastsættes det, at Kommissionens tjenestemænd skal samarbejde med medlemsstaternes ansvarlige myndigheder om udførelsen af kontrol på levnedsmiddelområdet

4) fastlægges reglerne for en administrativ ordning for gensidig hjælp medlemsstaterne imellem

5) fastsættes det, at årsrapporter om gennemførelsen af et koordineret program for kontrol med levnedsmidler i Fællesskabet skal rundsendes.

Artikel 3

Medlemsstaterne skal sikre, at de ansvarlige myndigheder har et tilstrækkeligt antal velkvalificerede og erfarne ansatte, navnlig inden for kemi, (veterinær-)medicin, mikrobiologi, levnedsmiddelhygiejne, levnedsmiddelforarbejdning og jura, således at den i artikel 5 i Rådets direktiv 89/397/EØF omhandlede kontrol kan udføres hensigtsmæssigt.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger til at sikre, at de laboratorier, der er omhandlet i artikel 7 i Rådets direktiv 89/397/EØF, overholder de generelle kriterier for prøvningslaboratoriers virksomhed, som fastlagt i europæisk standard EN 45001 suppleret med de standardiserede arbejdsprocedurer og stikprøvekontrol af deres overensstemmelse foretaget af kvalitetsstyringspersonale i henhold til OECD-principperne nr. 2 og 7 for god laboratoriepraksis(2).

2. Ved vurdering af laboratorier som omhandlet i artikel 7 i Rådet direktiv 89/397/EØF skal medlemsstaterne

a) anvende kriterierne i europæisk standard EN 45002 og
b) kræve, at der anvendes præstationsprøvningsordninger.

Det antages, at laboratorier, der opfylder vurderingskriterierne, opfylder kriterierne i første stykke.
Laboratorier, der ikke opfylder vurderingskriterierne, anses ikke for at være laboratorier omhandlet i artikel 7 i Rådets direktiv 89/397/EØF.

3. Medlemsstater anerkender de organer, der er ansvarlige for vurderingen af laboratorier omhandlet i artikel 7 i Rådets direktiv 89/397/EØF. Disse organer overholder de generelle kriterier for laboratoriegodkendelsesorganer fastlagt i europæisk standard EN 45003.

Artikel 5

Medlemsstaterne sørger for, at de analysemetoder, der anvendes af laboratorier omhandlet i artikel 7 i Rådets direktiv 89/397/EØF, hvor muligt overholder bestemmelserne i stk. 1 og 2 i bilaget til Rådets direktiv 85/591/EØF(3) af 23. december 1985 om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler.

Artikel 6

1. Kommissionen udpeger særlige tjenestemænd til at samarbejde med de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne om kontrol med levnedsmidler. Kommissionen sikrer, at de pågældende tjenestemænd har den tekniske ekspertise og passende erfaring til at foretage den pågældende kontrol.

2. Kommissionen kan anmode medlemsstaternes ansvarlige myndigheder om at foretage kontrol sammen med dets særlige tjenestemænd.

(2) Del II i bilag 2 til OECD-Rådets beslutning af 12. maj 1981 om anerkendelse af data ved vurdering af kemikalier, C (81)30 endel
(3) EFT L 372 af 31.12.1985, s. 50.

3. Når Kommissionens særlige tjenestemænd er i tjeneste, har de ret til at udføre de opgaver, der er omhandlet af artikel 5 i Rådets direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol med levnedsmidler.

For at kunne deltage i den kontrol, der er omhandlet i stk. 2, skal Kommissionens særlige tjenestemænd fremvise en skriftlig tilladelse, der angiver deres navn og stilling.

4. En medlemsstat, på hvis område Kommissionens særlige tjenestemænd foretager kontrol, giver al den hjælp, der er nødvendig for at de kan udføre deres opgave tilfredsstillende.

5. Efter hver kontrol omhandlet i stk. 2 sender Kommissionen en rapport om dets særlige tjenestemænds arbejde til den pågældende medlemsstats ansvarlige myndigheder; denne meddelelse angiver eventuelle opståede problemer eller konstaterede overtrædelser.

Artikel 7

1. Medlemsstaternes ansvarlige myndigheder giver hinanden administrativ assistance i alle overvågningsprocedurer i forbindelse med gældende lovbestemmelser og kvalitetsnormer for levnedsmidler og i alle procedurer vedrørende overtrædelser af gældende levnedsmiddellovgivning.

2. På anmodning giver den berørte ansvarlige myndighed den anmodende myndighed alle de oplysninger, denne myndighed har brug for, for at kunne garantere overensstemmelse med lovbestemmelser og kvalitetsnormer for levnedsmidler inden for dens jurisdiktionsområde.

Ved fremskaffelsen af de ønskede oplysninger handler den myndighed, der anmodes om at hjælpe, eller den myndighed, hvortil den har delegeret ansvarsområder, som om den handlede på egne vegne eller på anmodning af en anden myndighed i hjemlandet.

3. Den myndighed, der anmodes om at hjælpe, giver den anmodende myndighed al materiale eller attesterede kopier heraf, som den ligger inde med, eller som den har fået i henhold til stk. 2, og som måtte hjælpe den anmodende myndighed til at foretage de i anmodningen omhandlede procedurer.

4. Det materiale, der formidles i henhold til stk. 2 og 3, fremsendes straks ad de bedst egnede kanaler i hvert tilfælde.

Artikel 8

På anmodning giver medlemsstaternes ansvarlige myndigheder Kommissionen de oplysninger og det materiale, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 3.

Artikel 9

1. Oplysninger, der gives i henhold til dette direktiv i en hvilken som helst form, er fortrolige. Oplysningerne dækkes af reglerne om forretningshemmelighed og tavshedspligt og omfattes af den beskyttelse, som den nationale lov i de medlemsstater, der modtager dem, giver oplysninger af samme type og af de tilsvarende fællesskabsbestemmelser.

   Oplysninger omhandlet i første stykke må ikke specielt sendes til andre personer end dem, der i medlemsstaterne eller i Fællesskabets institutioner har behov for de pågældende oplysninger i deres arbejde. Oplysningerne må heller ikke anvendes til andre formål end dem, der er omhandlet i dette direktiv, medmindre den myndighed, der gav dem, udtrykkeligt giver tilladelse hertil og sørger for, at de i de medlemsstater gældende bestemmelser, hvor myndigheden der modtager dem, hører hjemme, ikke forbyder en sådan meddelelse eller anvendelse.

2. Dette direktiv forhindrer ikke, at de oplysninger, der indhentes i henhold til dette direktiv, anvendes under retsbehandling eller -forfølgelse iværksat som følge af manglende overholdelse af krav til levnedsmidler.

3. De resultater, som Kommissionens eller medlemsstaternes ansvarlige myndigheders særlige tjenestemænd opnår ved anvendelse af dette direktiv, kan påberåbes af de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater eller af Kommissionen. De har i givet fald samme værdi, som hvis de kom fra den pågældende medlemsstat.

Artikel 10

En gang om året sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med et separat kapitel om gennemførelsen af det koordinerede program, som hver medlemsstat har bidraget til, som omhandlet i artikel 14, stk. 3, 3. afsnit i Rådets direktiv 89/397/EØF.

Artikel 11

Senest (....) vedtager medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ledsages af en sådan henvisning ved den officielle offentliggørelse. Medlemsstaterne bestemmer, hvordan den pågældende henvisning udformes.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Konsekvensanalyse

Forslagets virkninger for virksomhederne,
navnlig SMV

Forslagets titel:

Udkast til forslag til Rådets direktiv om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler.

Dokumentets referencenummer

Forslaget:

Med dette forslag, der sigter mod at forbedre den offentlige kontrol af levnedsmidler, indføres der bestemmelser vedrørende de nationale inspektionsorganer og ikke de kontrollerede virksomheder.

Forslaget har følgelig ingen direkte virkninger for SMV.

FINANSIERINGSOVERSIGT

DEL 1: FINANSIELLE VIRKNINGER

1. Foranstaltningens titel

Fællesskabets inspektionstjeneste.

2. Budgetpost

A-11 Tjenestegørende personale

B-8.530. Gennemførelsen af det indre marked. Udgifter til støtte herfor.

3. Retsgrundlag

Traktatens artikel 100A.

4. Beskrivelse af aktionen

4.1. De tjenestemænd, der skal foretage den fællesskabsinspektion, der er fastsat i direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol af levnedsmidler, skal navnlig udføre "audit"-opgaver, der består dels at hjælpe med en ensartet gennemførelse af fællesskabsretten, dels at løse de problemer, der består medlemsstaterne imellem som følge af levnedsmidlernes frie bevægelse i Fællesskabet.

4.2. Foranstaltningens varighed: Uendelig

4.3 De berørte

direkte = medlemsstaternes kontrolorganer

indirekte = levnedsmiddelsektorens virksomhedsledere

5. Klassificering af udgifterne

5.1. Ikke obligatoriske udgifter

5.2. Ikke-opdelte bevillinger, eftersom det hovedsageligt drejer sig om personaleudgifter.

5.3. Indtægter: Ingen

6. Udgifternes art

6.4. Vedtægtsmæssige eller kontraktmæssige

6.5. Nej

6.6. Nej

7. Finansiel virkning for interventionsbevillingerne
(del B i budgettet)

7.1. I henhold til gældende rammer for Kommissionen for så vidt angår eksternt personale og indkøb af edb-materiel.

7.2. Den kan være på indtil 100%, hvis det viser sig umuligt at ansætte vedtægtsmæssigt ansat personale.

7.3 For 1992 er fastsat ansættelse af 5 eksterne personer:
3 A-hjælpeansatte
1 B-hjælpeansat
1 C-hjælpeansat.

Forpligtelsesbevillinger	= Formålsbestemte reserver
284 550	284 550

8. Ikke relevant

DEL 2: ADMINISTRATIVE UDGIFTER

1. Ja 15 A-tjenestemænd
2 B-tjenestemænd
3 C-tjenestemænd

Dette skøn over personalebehovet er fremkommet ved følgende overvejelser: For at kunne gennemføre revisionsopgaverne i forbindelse med de nationale kontrolordninger er det nødvendigt med to tjenestemænd: den ene af den medlemsstats nationalitet, der revideres og som således har et grundlæggende kendskab til det pågældende lands myndigheder, og den anden af en anden nationalitet for at sikre fuldstændig neutralitet. Når en tjenesterejse består i at finde en løsning på et problem mellem to medlemsstater, bør der deltage tre tjenestemænd: to med et godt kendskab til de pågældende medlemsstaters ordninger og den tredje som neutral forligsmand.

De egentlige tjenesterejser vil vare to uger, men den tid, der er nødvendig til forberedelse og til redigering af rapporten kan anslås til to måneder.

arbejdsmetoderne ligner dem, der allerede anvendes af andre inspektionstjenester i Kommissionen; disse tjenestegrene har mellem 15 og 20 inspektører til deres rådighed.

Ansættelse af disse tjenestemænd vil ske gradvis. Der er for 1992 planlagt ansættelse af 5 tjenestemænd, 5 mere i 1993 og de sidste i 1994.

Personalebehovet skal tilfredsstilles dels ved intern omrokering, dels i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

2. Hvis det drejer sig om vedtægtsmæssigt ansatte tjenestemænd, skal omkostningerne vurderes af GD IX.

Hvis det drejer sig om eksternt personale, anvendes de for Kommissionen gældende takster.

DEL 3: OPLYSNINGER TIL LØNSOMHEDSANALYSE

1. Målsætninger og overensstemmelse med finansieringsplanen

1.1. Gennemførelse af det indre marked på levnedsmiddelområdet kan kun blive effektiv, når kontrollen betragtes som ensartet og således anerkendt af alle medlemsstater.
Selv om medlemsstaterne forbliver ansvarlige på kontrolområdet, har Kommissionen en nøglerolle at spille på dette område, navnlig for så vidt angår efterprøvning af, om kontrollen har et højt kvalitetsniveau og for at sætte de forskellige medlemsstaters kontrolorganer i kontakt med hinanden, og eventuelt at tjene som forligsmand i tilfælde af tvister.

1.2. Ja.

1.3. Formålet med denne foranstaltning er først og fremmest tilknyttet gennemførelsen af det indre marked og mere generelt at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsretten.

2. Begrundelse for foranstaltningen

Tilsvarende mål ville kunne nås ved at oprette et "Food Agency", men denne løsning er ikke blevet valgt, fordi forplantningen af denne type organ ikke er politisk ønskelig. Desuden, selv om det er vanskeligt at sætte nøjagtige tal på de omkostninger, som oprettelse af et nyt [illegible]tur måtte medføre, er de nødvendige bevillinger bestemt langt [illegible] end ansættelse af ca. 15 tjenestemænd.

I betragtning af de "audit"-opgaver, disse tjenestemænd vil få, er det endelig at foretrække, at disse personer sikres fuldstændig uafhængighed over for medlemsstaterne.

Der findes i øvrigt lignende modeller for andre levnedsmiddelsektorer, såsom fisk, fersk kød osv.

3. Opfølgning og vurdering af foranstaltningen

3.1. - Antallet af audit-rapporter
- Antallet af bilagte tvister mellem medlemsstater.

3.2. Der vil i begyndelsen af hvert år blive opstillet et arbejdsprogram, som siden vil blive vurderet i form af en rapport. På basis af denne rapport kan arbejdsprogrammet for det følgende år udarbejdes.

3.3. Det vigtigste usikkerhedsmoment består dels i de reelle muligheder for at ansætte det nødvendige personale, dels i omfanget af samarbejde mellem de nationale kontrolorganer.

ISSN 0254-1459

KOM(91) 526 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **10**

Katalognummer : CB-CO-91-594-DA-C

ISBN 92-77-78959-X

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg